

Zitting 1977–1978 Nr. 69a

14 377

Regelen ter stimulering en sturing van de investeringen (Wet investeringsrekening)

BRIEF VAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Aan de heer Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 2 juni 1978

Conform de afspraak die met u is gemaakt, doe ik u hierbij mede namens de Minister en de Staatssecretaris van Financiën in 40-voud toekomen een overzicht van de tijdens de plenaire behandeling in de Tweede Kamer in het wetsontwerp WIR aangebrachte wijzigingen, alsmede een toelichting daarop.

Van de zijde van de griffier heeft mij de vraag bereikt om ten behoeve van het mondeling overleg van aanstaande dinsdag over de WIR de schriftelijke notities, die vertrouwelijk aan de Bijzondere Tweede-Kamercommissie zijn verstrekt, ter beschikking te stellen. Uiteraard wil ik deze notities met genoegen overleggen. Opgemerkt zij dat de actualiteitswaarde van een aantal notities door de in het wetsontwerp aangebrachte wijzigingen is verminderd.¹ Maar wellicht kunnen zij toch verdienste hebben als achtergrondinformatie.

Ik voeg hier nog bij – eveneens met het verzoek vertrouwelijkheid te betrachten – een notitie waarin cijfermatig een aantal varianten is uitgewerkt met betrekking tot de premieopzet voor gebouwen.¹

De Minister van Economische Zaken,
G. M. V. van Aardenne

¹ Deze stukken zijn ter *vertrouwelijke* kennisneming nedergelegd ter griffie.

Overzicht van en toelichting bij de wijzigingen die tijdens de behandeling in de Tweede Kamer der Staten-Generaal in het ontwerp van Wet investeringsrekening zijn aangebracht na de derde nota van wijzigingen

Artikel 5, zesde lid. Door het aannemen van amendement nr. 56 zijn aan onderdeel c van dit lid toegevoegd de woorden «in samenhang met de internationale economische structuur».

Toelichting. Met deze wijziging is beoogd te bereiken, dat bij de verbetering van de structuur van bedrijfstakken mede rekening gehouden wordt met de internationale economische structuur.

Artikel 6, eerste en tweede lid. Door het aannemen van de amendementen nr. 76 zijn de in deze leden vermelde bedragen verhoogd.

Toelichting. Zoals in de memorie van toelichting en daarop gevolgde stukken naar voren is gebracht is de vaststelling van de grens voor grote projecten een kwestie van afweging. Enerzijds is er de betekenis van projecten van grote omvang om in de plaats van vestiging als gangmaker te fungeren ten aanzien van investeringen door andere bedrijven. Anderzijds is er de overweging dat de projectgrens niet zodanig hoog moet zijn, dat het aantal relevante projecten te gering is, waardoor er mede met het oog op nog te ontwikkelen criteria geen «learning»-effect van uit kan gaan. De grensverhoging naar f 30 000 000 lijkt voor de uitvoerende administratieve dienst van het Ministerie van Economische Zaken, zeker voor wat de beginfase betreft, een alszins aanvaardbaar resultaat op te leveren.

Het oorspronkelijk voorgestelde vijfde en zesde lid van dit artikel zijn, in overeenstemming met de strekking van amendement nr. 51, I, door de Tweede Kamer niet aanvaard. Daardoor zijn het oorspronkelijke zevende, achtste en negende lid vernummerd tot onderscheidenlijk vijfde, zesde en zevende lid.

Toelichting. Wat de grote-projectentoeslag betreft, heeft het probleem van een «juiste timing» ertoe geleid, af te zien van een conjuncturele variatiemogelijkheid. Zoals in de nota naar aanleiding van het eindverslag is bevestigd, is bij conjunctuurbeleid een goede «timing» van groot belang. Een goede «timing» van een conjuncturele verandering van de grote-projectentoeslag lijkt bij nader inzien nauwelijks mogelijk. Dit hangt samen met het feit dat voor de hoogte van de grote-projectentoeslag per arbeidsplaats bepalend is, het regime dat gold op het moment van opgave van het project. Doordat de voltooiing van een groot project een lange tijd, veelal enkele jaren, vergt, zal een conjuncturele verandering van de grote-projectentoeslag pas na enkele jaren het om conjuncturele redenen gewenste effect op de productiecapaciteit of werkgelegenheid kunnen hebben. De conjuncturele situatie kan intussen aanzienlijk veranderd zijn.

Artikel 10, eerste lid. Bij de vierde nota van wijzigingen is de termijn, waarbinnen een aanvraag voor een grote-projectentoeslag moet worden ingediend, verlengd van drie maanden tot zes maanden.

Toelichting. Bij de voorbereidingen, die getroffen werden met het oog op de uitvoering van de grote-projectentoeslag is gebleken, dat de in artikel 10, eerste lid, genoemde termijn van drie maanden in een aantal gevallen te krap zal zijn. Met name bij zeer grote en gecompliceerde projecten zal het niet steeds mogelijk zijn binnen die tijd de voor het indienen van een aanvraag benodigde gegevens bijeen te krijgen. Daarom is de termijn verlengd tot zes maanden.

Artikel 26 (oorspronkelijk artikel 21b). Dit artikel is in het wetsontwerp opgenomen door het aannemen van amendement nr. 54, tweede gedeelte.

Toelichting. Deze bepaling voorziet erin, dat de Minister van Economische Zaken, uiteraard mede namens zijn ambtgenoten van Financiën en van Sociale Zaken, jaarlijks verslag uitbrengt aan het parlement over de toepassing van de wet.

Artikel 28 (oorspronkelijk artikel 23)

Artikel 61 a van de Wet op de inkomstenbelasting 1964.

Eerste lid. Bij de vierde nota van wijzigingen is aan het eerste lid de laatste volzin toegevoegd, met dien verstande, dat de aanvankelijk voorgestelde percentages van 5 en 10 door aanneming van amendement 82 zijn verhoogd tot 12¹/₂ en 15.

Toelichting. Aangezien de scheiding tussen onderhoudskosten en verbeteringskosten niet altijd even scherp is te trekken en van het niveau van de voorgestelde WIR-premies een stimulans zou kunnen uitgaan onderhoudskosten te presenteren als verbeteringskosten, is een bepaling opgenomen welke verbeteringskosten uitzondert van investeringsbijdragen ingeval deze kosten in een betrekkelijk korte periode worden afgeschreven. Ook overigens komt het voor, dat het niet noodzakelijk is WIR-premies toe te kennen voor aan gebouwen en installaties bestede verbeteringskosten welke slechts gedurende korte tijd nut afwerpen. Voor verbeteringen van gebouwen is de grens voor het niet toekennen van WIR-premies gesteld bij een jaarlijkse afschrijving van meer dan 12¹/₂ percent van de kosten van verbetering. Voor verbeteringen van installaties bedraagt deze grens 15 percent. Bij een lineaire afschrijving komt dit overeen met een afschrijvingsperiode van minder dan 8 jaren, onderscheidenlijk 6²/₃ jaren. De aangelegde grenzen zijn zodanig, dat verbeteringen welke wel over een langere tijd nut afwerpen – bij voorbeeld die van winkelpuizen waarvan de kosten in 10 jaren worden afgeschreven – voor WIR-premies in aanmerking komen.

Tweede lid, letters a en b (oorspronkelijke letter a). Bij de zevende nota van wijzigingen is een tariefdifferentiatie tussen nieuwe en bestaande gebouwen aangebracht. Deze tariefdifferentiatie komt overeen met hetgeen in amendement nr. 78, onder I, was opgenomen en houdt in een verlaging van het basispercentage van 23 tot 15 voor bestaande gebouwen.

Toelichting. Het oorspronkelijke voorstel kende slechts één percentage als basispremie voor gebouwen, met andere woorden de premie voor nieuwe en bestaande gebouwen was gelijk. Later is om de volgende redenen alsnog een tariefdifferentiatie tussen nieuwe en bestaande gebouwen aangebracht.

De WIR is erop gericht de investeringen in het belang van behoud en creatie van werkgelegenheid te stimuleren. Het gaat daarbij vooral om investeringen welke tot een uitbreiding van de werkgelegenheid leiden. In verband daarmee bevatte het wetsontwerp reeds een verschil in premiepercentage voor gebouwen en overige bedrijfsmiddelen. Er mag namelijk worden aangenomen dat investeringen in gebouwen in het algemeen in sterkere mate dan investeringen in outillage het karakter van uitbreidingsinvesteringen hebben. Nader toegespitst op gebouwen, bestaat er vervolgens reden om de premiëring vooral betrekking te laten hebben op investeringen in nieuwe gebouwen en uitbreidingen van gebouwen omdat te verwachten valt, dat in het algemeen de werkgelegenheidseffecten hiervan meer uitgesproken zullen zijn. Bovendien leiden zulke investeringen in het algemeen tot uitbreiding van de bestaande kapitaalgoederenvoorraad. Een andere overweging is, dat een hoog premiepercentage voor bestaande gebouwen veel eerder oneigenlijk gebruik zal uitlokken dan een hoog percentage voor nieuwe gebouwen.

Op grond van deze overwegingen is tot een verlaging van het premiepercentage voor bestaande gebouwen besloten. Voor nieuwe gebouwen en voor uitbreidingen van bestaande gebouwen is het premiepercentage van 23 gehandhaafd.

Het begrip «nieuw» en «bestaand» in de terminologie «nieuwe gebouwen» en «bestaande gebouwen» zal volgens het spraakgebruik dienen te worden opgevat. Bij «nieuw» zal dienen te worden gedacht aan «nieuw gebouw» – derhalve niet aan bij voorbeeld pas verworven –, met andere woorden: aan gebouwen die tevoren nog niet bestonden. Daarbij kan een nieuw gebouw, zolang dit nog niet in gebruik is genomen, bij doorverkoop ook ten aanzien van de nieuwe eigenaar worden aangemerkt als een nieuw gebouw.

Tweede lid, letter d (oorspronkelijke letter c). Door aanneming van amendement nr. 77 is het premiepercentage voor vliegtuigen gebracht van 7 op 12.

Toelichting. Met name in verband met de omstandigheid dat de luchtvaart in vele andere landen in aanzienlijke mate wordt gesteund, is het percentage voor investeringen in vliegtuigen tot 12 verhoogd.

Zesde lid, letter c. Bij de vijfde nota van wijzigingen zijn in dit voorschrift opgenomen de woorden: of in de loop van de laatste vijf jaren is geweest.

Toelichting. De bedoelde woorden strekken ertoe mogelijk misbruik van de regeling te voorkomen. De huidige redactie van letter c sluit voor de toekenning van WIR-premies niet alleen uit verplichtingen welke worden aangegaan jegens een vennootschap door een natuurlijk persoon die voor een bepaald percentage – onmiddellijk of middellijk – aandeelhouder is van deze vennootschap, doch tevens die welke jegens een vennootschap wordt aangegaan door een natuurlijk persoon die in de laatste vijf jaren zulk een aandeelhouder is geweest. Aldus worden door deze bepaling mede bestreken gevallen waarin de aandelen van een (failliete) BV worden verkocht aan een derde waarna de oorspronkelijke aandeelhouder verplichtingen ter verwerving van bedrijfsmiddelen aangaat jegens bedoelde BV.

Zevende lid. Door aanneming van amendement nr. 86 zijn onder de werkingssfeer van de in dit lid opgenomen bevoegdheid om van WIR-premie uitgezonderde bedrijfsmiddelen en verplichtingen in bepaalde gevallen in aanmerking te doen komen voor deze premie, tevens gebracht situaties welke ingevolge het vijfde lid, letter j, van investeringsbijdragen zijn uitgesloten.

Toelichting. Gebouwen en installaties van natuurlijke personen welke bestemd zijn voor de verhuur – en welke niet in eigen onderneming zijn voortgebracht – komen door het bepaalde in het vijfde lid, letter j, van dit artikel niet in aanmerking voor WIR-premies. Hiermede wordt beoogd te voorkomen dat de regeling van de investeringsbijdragen particulieren zou stimuleren aan de verwerving van gebouwen en installaties voor de verhuur een bedrijfsmatig karakter te geven. In bepaalde gevallen zou deze uitsluiting evenwel haar doel kunnen voorbijschieten. Gedacht wordt hierbij met name aan situaties waarin, bij een samenwerkingsverband – bij voorbeeld een vennootschap onder firma – tussen vader en kinderen, door de vader verbeteringskosten worden gemaakt voor een bedrijfspand waarvan hij het genot heeft ingebracht. Voor zulke situaties is in beginsel in het zevende lid de mogelijkheid geopend toch WIR-premie te kunnen toekennen.

Artikel 61b van de Wet op de inkomstenbelasting 1964.

Eerste lid, eerste volzin. Het in deze volzin voorkomende zinsdeel dat aanvangt met: «met dien verstande» is ingevoegd bij de zevende nota van wijzigingen. De inhoud daarvan komt overeen met hetgeen was opgenomen in amendement nr. 41, onder II.

Toelichting. Hiervoren is in de toelichting op artikel 61a, tweede lid, letter a, naar voren gebracht, dat een hoger premiepercentage voor nieuwe gebouwen dan voor bestaande mede gewenst is, omdat investeringen in nieuwe gebouwen op macroniveau in het algemeen een toevoeging aan de kapitaalgoederenvoorraad vormen. Voor het element van toevoeging aan de kapitaalgoederenvoorraad is het niet van belang of en, zo ja, na welke periode de eerste gebruiker-eigenaar van het nieuwe gebouw, dit gebouw ver-

vreemd. De uitbreiding van de kapitaalgoederenvoorraad welke heeft plaatsgehad, wordt door een vervreemding immers niet ongedaan gemaakt. In deze visie is er geen plaats voor een desinvesteringsbetaling welke van een hoger premiepercentage uitgaat dan die welke ten tijde van het investeren gold voor bestaande gebouwen. Om oneigenlijk gebruik te keren is echter wel een termijn gesteld na afloop waarvan pas het premieniveauverschil tussen nieuwe en bestaande gebouwen bij latere vervreemding niet behoeft te worden terugbetaald.

Eerste lid, tweede volzin. Bij amendement nr. 81, onderdeel I, is de desinvesteringsbetalingstermijn voor gebouwen gewijzigd van 12 in 18 jaren.

Toelichting. De hoogte van de investeringsbijdrage voor gebouwen, de lange levensduur van deze bedrijfsmiddelen alsmede het opwerpen van een dam tegen mogelijk oneigenlijk gebruik van de regeling met betrekking tot gebouwen hebben geleid tot een termijn voor de desinvesteringsbetaling van 18 jaren.

Elfde lid. Dit lid is opgenomen door de aanvaarding van amendement nr. 81, onderdeel II.

Toelichting. Voor de gevallen waarin een natuurlijk persoon van 60 jaar of ouder zijn onderneming staakt, is voor gebouwen de aanvankelijk voorgestelde desinvesteringsbetalingstermijn van 12 jaren gehandhaafd, aangezien voor de hierbedoelde gevallen minder vrees behoeft te bestaan voor een oneigenlijk gebruik.

Artikel 61d van de Wet op de inkomstenbelasting 1964. Het oorspronkelijk voorgestelde derde lid van dit artikel is, in overeenstemming met de strekking van amendement nr. 25, door de Tweede Kamer niet aanvaard. Daardoor is de aanvankelijk als vierde lid voorgestelde bepaling vernummerd tot derde lid.

Toelichting. Aanvankelijk was het voorstel de bijzondere regionale toeslag een conjuncturele variatiemogelijkheid te doen inhouden, omdat het conjunctuurverloop regionale verschillen kan vertonen. Bij nader inzien doet dit argument te weinig recht aan het feit dat de bijzondere regionale toeslag specifiek gericht is op gebieden die worden gekenmerkt door een bijzonder hoge werkloosheid en een zwakke sociaal-economische structuur. Uit dit laatste komt naar voren, dat de doelstelling van de bijzondere regionale toeslag structureel van karakter is. Bevordering van de investeringen in dergelijke regio's is, ongeacht de conjuncturele situatie, gewenst. Daarom is de conjuncturele variatiemogelijkheid van deze toeslag vervallen.

Artikel 61e van de Wet op de inkomstenbelasting 1964. De Tweede Kamer heeft het voorgestelde tweede lid van dit artikel, in overeenstemming met de strekking van amendement nr. 26, niet aanvaard. Daardoor is het oorspronkelijke derde lid vernummerd tot tweede lid.

Toelichting. Evenals met betrekking tot de bijzondere regionale toeslag kan ook wat de ruimtelijke-ordeningstoeslag betreft, bij nader inzien een regionaal uiteenlopende conjuncturele ontwikkeling niet doorslaggevend zijn om de ruimtelijke-ordeningstoeslag conjunctureel te variëren. De wenselijkheid van het bereiken van een nagestreefde ruimtelijke ordening houdt immers geen verband met het verloop van de conjunctuur. De mogelijkheid om deze toeslag conjunctureel te laten variëren, is daarom vervallen.

Artikel 29 (oorspronkelijk artikel 24)

Artikel 23d van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969. De oorspronkelijk als leden 1 tot en met 4 voorgestelde bepalingen en het bij nota van wijzigingen voorgestelde vijfde lid van dit artikel zijn thans genummerd als het derde lid tot en met het zevende lid. Het bij de vierde nota van wijzigingen voorgestelde eerste lid is achterhaald door de zevende nota van wijzigingen. Het huidige eerste lid is opgenomen ingevolge amendement nr. 87; het huidige tweede lid is afkomstig uit genoemde zevende nota van wijzigingen.

Eerste lid.

Toelichting. Dit lid strekt ertoe verwerving door rechtspersonen van bestaande gebouwen welke bestemd zijn voor de verhuur niet in aanmerking te doen komen voor WIR-premie. Zo worden met deze bepaling situaties voorkomen waarin lichamen, die zich bezig houden met de verhuur van kantoorpanden en over ongeveer gelijkwaardige panden beschikken, panden ruilen om aldus voor bestaande panden WIR-premies te verkrijgen.

Tweede lid. (In de zevende nota van wijzigingen voorgesteld als eerste lid).

Toelichting. Voor de heffing van de inkomstenbelasting is een bepaling opgenomen – artikel 61a, vijfde lid, letter j – welke voorkomt dat de regeling van de investeringsbijdragen particulier zou stimuleren aan de verwerving van gebouwen en installaties voor de verhuur een bedrijfsmatig karakter te geven. Deze bepaling zou tot gevolg kunnen hebben, dat natuurlijke personen aan de strekking van deze bepaling willen ontkomen door voor hun beleggingen de BV-sfeer op te zoeken. In verband daarmee is in de vennootschapsbelastingssfeer ook een voorziening getroffen, en wel voor die gevallen waarin het belang bij de investerende vennootschap is gelegen bij een beperkte groep van natuurlijke personen. Dit belang wordt aanwezig geacht ingeval tot de aandeelhouders van de vennootschap (BV of NV) minder dan 25 aandeelhouders-natuurlijke personen behoren – dit laatste ongeacht de vraag of daarbij sprake is van een onmiddellijk of middellijk aandeelhouderschap in de investerende vennootschap – die ieder meer dan 2% en te zamen meer dan 50% van de aandelen bezitten. Daarbij wordt uitsluitend gelet op het bezit aan gewone aandelen van de investerende vennootschap. In zulke situaties komen gebouwen en installaties welke hoofdzakelijk voor de verhuur bestemd zijn, niet in aanmerking voor investeringsbijdragen.

De omstandigheid of het belang bij de vennootschap is gelegen bij een beperkte groep natuurlijke personen, wordt niet louter beoordeeld naar het tijdstip van het investeren. Alsdan zou namelijk de werkingssfeer van de bepaling gemakkelijk kunnen worden ontgaan door bij voorbeeld enige tijd vóór het investeren aandelen over te dragen aan een rechtspersoon met vele aandeelhouders-natuurlijke personen en deze aandelen na het investeren weer terug te kopen. Om deze reden is een tijdvak opgenomen – aanvangende vijf jaren vóór het investeren en eindigende vijf jaren na de aanvang van het jaar van investeren – gedurende hetwelk het belang bij het investerende lichaam niet op enig tijdstip daarvan mag zijn gelegen bij vorenvermelde beperkte groep van aandeelhouders-natuurlijke personen, wil de investering in aanmerking komen, onderscheidenlijk blijven komen voor WIR-premie.

Er is geen reden de uitsluiting uit te strekken tot gevallen waarin de investerende vennootschap hoofdzakelijk een ander doel heeft dan de exploitatie van onroerend goed en het investeren in onroerend goed wel in de lijn ligt van de ondernemingsactiviteiten van het lichaam. Gedacht kan hierbij worden aan een verzekeringsmaatschappij met een beperkte groep aandeelhouders welke een deel van de ontvangen levensverzekeringspremies belegt in verhuurde kantoorpanden.

Vierde lid, letters b en c (oorspronkelijk tweede lid, letters b en c). Bij de vijfde nota van wijzigingen zijn in het voorschrift van deze letters opgenomen de woorden: of in de loop van de laatste vijf jaren is geweest.

Toelichting. Met het opnemen van deze woorden is hetzelfde beoogd als met het opnemen daarvan in artikel 61a, zesde lid, letter c, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964. Verwezen zij naar hetgeen hiervoren bij dat artikel is opgemerkt.

Vijfde lid (oorspronkelijk derde lid). De zevende nota van wijzigingen heeft dit lid zodanig gewijzigd dat de werkingssfeer daarvan zich tevens uitstrekt tot hetgeen bij die nota van wijzigingen is opgenomen als tweede lid, laatste volzin, van dit artikel.

Toelichting. Artikel 23d, tweede lid, laatste volzin, leidt voor wat betreft verhuurde gebouwen en installaties waarvoor een investeringsbijdrage is verleend, tot een desinvesteringbetaling ingeval binnen vijf jaren na de aanvang van het jaar van investeren het belang bij de investerende vennootschap alsnog bij een beperkte groep aandeelhouders-natuurlijke personen is komen te liggen. Er zijn echter situaties denkbaar waarin een lichaam zowel ten tijde van het investeren als in de daaraan voorafgaande vijf jaren een gespreid aandelenbezit had, welk aandelenbezit daarna geleidelijk in handen is geraakt van zulk een beperkte groep aandeelhouders. Dit zou zich met name kunnen voordoen bij lichamen met ter beurse genoteerde aandelen. Voor dergelijke situaties is de mogelijkheid opgenomen om in de uitvoeringsfeer te bepalen dat de desinvesteringbetaling niet wordt verschuldigd.

Achtste lid. Dit lid is opgenomen door de aanvaarding van amendement nr. 81.

Toelichting. Dit lid voorkomt elke twijfel omtrent de vraag of de uitzondering welke is opgenomen in artikel 61b, elfde lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 ook geldt voor lichamen.

Artikel 35 (oorspronkelijk artikel 29a) – wijzigingen van de Wet selectieve investeringsregeling.

Onderdeel A, houdende wijzigingen van de definitiebepalingen van de Wet selectieve investeringsregeling, is in dit artikel opgenomen door het aannemen van amendement nr. 43.

Toelichting. Door deze wijziging wordt bereikt, dat de begrippen «gebouw» en «installatie» in de Wet investeringsrekening en in de Wet selectieve investeringsregeling dezelfde betekenis zullen hebben.

Onderdelen C en D (oorspronkelijk onderdelen Aa en Ab) zijn aan het artikel toegevoegd bij de zesde nota van wijzigingen. Zij bevatten wijzigingen in de artikelen 5, tweede lid, en 10, tweede lid, van de Wet selectieve investeringsregeling.

Toelichting. Voor pensioenfondsen – welke zijn vrijgesteld van vennootschapsbelasting – is de financiële last van de SIR-heffing aanzienlijk hoger dan voor vennootschapsbelastingplichtige lichamen, omdat zij de heffing niet via verhoogde afschrijvingen ten laste van te belasten winst kunnen brengen. Hetzelfde geldt in feite ook voor beleggingsinstellingen en spaarbanken. In verband hiermee is een wijziging van de Wet selectieve investeringsregeling opgenomen, welke een verlaging van de SIR-heffing voor bedoelde instellingen mogelijk maakt.

Onderdelen E en F (oorspronkelijk onderdelen AA en AB). In deze onderdelen, die aan het artikel zijn toegevoegd door het aannemen van amendement nr. 37, is het bedrag, waarover ter zake van het bouwen van vaste installaties geen SIR-heffing wordt geheven, teruggebracht van f 2 000 000 naar f 500 000.

Toelichting. De heffingsdrempel leidt ertoe, dat voor zover het bedrag van een investering in vaste installaties beneden het drempelbedrag ligt, tegenover de basispremie van de WIR, de SIR-heffing niet van toepassing is. Ten aanzien van investeringen van een relatief geringe omvang die veelal door kleinschalige en plaatsgebonden bedrijven worden verricht kan dat als een gunstig effect worden beschouwd. Het drempelbedrag zoals dat tot nu toe ten aanzien van vaste installaties geldt (f 2 000 000) wordt in dit verband echter als te hoog beschouwd. Daarom is het bedrag, waarover bij vaste installaties geen heffing verschuldigd is, teruggebracht tot f 500 000.

Artikel 36 (oorspronkelijk artikel 30). Dit artikel is in zijn huidige vorm in het wetsontwerp opgenomen door het aannemen van amendement nr. 52.

Toelichting. Met het in werking treden van het besluit tot intrekking van het Koninklijk besluit van 6 september 1976 (Stb. 478) zal het heffingenstelsel van de Wet selectieve investeringsregeling gaan gelden. Ingevolge artikel 3a, tweede lid, van die wet is ten aanzien van het bouwen van gebouwen geen heffing verschuldigd in gevallen, waarin de betrokken bouwvergunning is aangevraagd vóór het tijdstip van in werking treden van het intrekingsbesluit. Het onderhavige artikel voorziet erin, dat in die gevallen de WIR-premie niet meer bedraagt dan de in het oorspronkelijke ontwerp van wet voorgestelde basispercentage van 11.

Artikelen 37 en 39 (oorspronkelijk artikelen 30a en 32). De in deze artikelen voorkomende data 23 en 24 mei 1978 zijn vastgesteld bij de zevende nota van wijzigingen, in de verwachting dat in de Tweede Kamer op 23 mei de stemming over het wetsontwerp zou plaatsvinden. Het voorstel om de wet met terugwerkende kracht in werking te doen treden is gebaseerd op ons streven de regeling gezien het belang voor de werkgelegenheid op een zo vroeg mogelijk tijdstip te doen ingaan. De lange voorgeschiedenis en de daarmee verbonden langdurige onzekerheid voor het bedrijfsleven, alsmede de niet te verwaarlozen voordelen van het nieuwe regime boven het bestaande, vormen daartoe naar onze mening belangrijke argumenten. In dat licht hebben wij getracht met de voorgestelde regeling van de inwerkingtreding te komen tot een vanuit praktisch oogpunt maximaal resultaat. Dat houdt in een effectief ingaan van de regeling op het tijdstip, waarop de tekst daarvan niet meer aan wijzigingen onderhevig kan zijn.

Uit het voorgaande moge zijn gebleken, dat het geenszins onze bedoeling is geweest een principieel onderscheid te maken tussen de aanvaarding van het ontwerp door de Tweede Kamer en de aanvaarding door de Eerste Kamer. Slechts pragmatische overwegingen hebben ons tot ons voorstel met betrekking tot de inwerkingtreding gebracht. Wij hebben over de regeling van de inwerkingtreding van de wet overleg gevoerd met het College van Senioren van de Eerste Kamer, dat begrip toonde voor deze regeling en de daaraan ten grondslag liggende overwegingen.